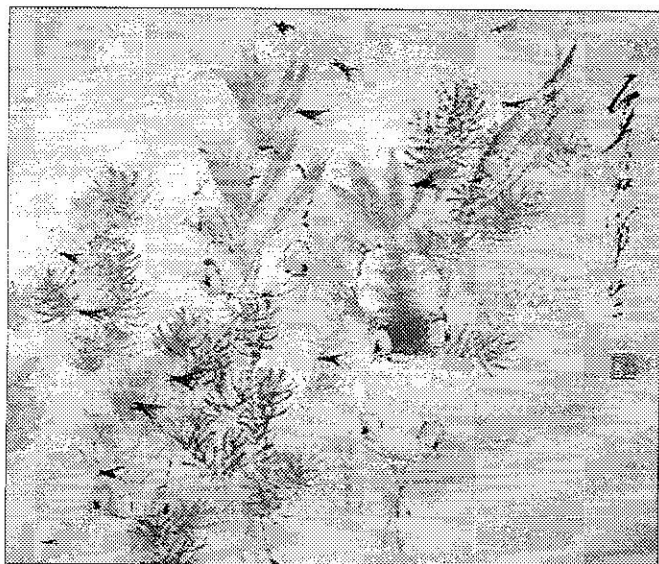

Hawaii

Dưới Mắt Một Nhà Thơ

NG. H.

Tên họ tôi, Phạm Quang Ngọc, có một bộ óc trào phúng và tâm hồn thi sĩ. Đi đến đâu, gặp trường hợp lý thú hoặc gợi cảm Ngọc đều có thể viết thành thơ một cách dễ dàng.

Lời thơ của Ngọc không trau chuốt, gò bó. Trái lại rất giản dị, nhẹ nhàng nhưng lại mô tả một cách trung thực những khía cạnh đặc biệt của mỗi trường hợp đem lại cho người đọc nhiều tình cảm có khi thích thú, có khi sâu sắc lại có khi lại nhẹ nhàng man mác.

Trong chuyến đi thăm Hawaii vừa qua Ngọc đã sáng tác nhiều bài thơ tặng gia đình chúng tôi. Trong số đó có bài mô tả về Hawaii và Honolulu khá dí dỏm. Tôi xin trích ghi lại nơi đây để giới thiệu Hawaii cùng quý Ái Hữu:

Hạ Uy Di

*Khen ai khéo tạc Hạ Uy Di.
Nước biển trong xanh cát phẳng lì.
Vách đá chênh vênh ven sườn núi.
Hàng cây thẳng tắp cạnh đường đi.
Giai nhân chạy nhảy cùng trời nước.*

*Du khách nằm im giấc ngủ khi.
Lưu Nguyễn nếu còn dành tắc lưỡi:
"Thiên thai chốn ấy có hơn chi"?*

Hawaii

*Cũng giày cũng dép viếng Hawaii.
Áo đỏ quần xanh xuống máy bay.
Dãy núi chờ mây về lộng lẫy.
Hàng dừa đợi gió đến lung lay.
Ngày về tắm nắng trên bờ cát.
Tối đến nhìn trăng tươi ngọn cây.
Thế tục chỉ còn là ảo ảnh.
"Thiên tiên" ta lạc giữa cơn say.*

Những ngày vui

*Ngày xuân đến Hạ Uy Di
Phi trường tấp nập người đi kẻ về,
Va li khăn gói đùm đê.
Xách mang luộm thuộm đồ nghề mang theo.
Đàn bà có lẽ quá nghèo.
Áo quần mảnh vải tí teo trên người.
Đàn ông thì lại quá lười.
Năm dài phơi nắng miệng cười luôn luôn.
Ở đây chẳng thấy ai buồn.
Mọi người vui vẻ tâm hồn thanh thoi..
Món ăn thơm phức đón mời.
Trai thanh gái lịch vui chơi đầy đường.
Từ khi sáng sớm tinh sương.
Đến đêm khuya khoắt phố phường vẫn vui.
Nơi này là chốn ăn chơi.
Của người giàu có khắp nơi đổ về.
Tây, Tàu, Việt, Nhật, Úc, Phi.*

Miền, Lào, Ấn Độ, Ăng Lê cũng nhiều.
 Người nào coi bộ cũng giàu.
 Đô la rừng rinh áo mầu phát phơ.
 Người Mỹ thích nuốt... bơ gơ.
 Phe ta ăn Phở hay là Bún Riêu.
 Phở Tàu cũng lắm Việt Kiều.
 Bán mua tấp nập cũng nhiều món ngon.
 Chuyển này thăm viếng bà con.
 Thỏa lòng mong đợi mỗi mòn bấy lâu.

Bài thơ "Tái trong tái ngoài" sau đây có cách gieo vần tương tự như các bài về:

"Vân Tiên công mẹ chạy ra.
 Đụng phải cột nhà công mẹ trở vô.
 Vân Tiên công mẹ trở vô.
 Đụng phải cái bồ công mẹ trở ra".

Hay là:

Thạch Sanh ngồi dựa gốc đa.
 Thấy nàng Công Chúa bay qua đỏ lòm.
 (Ý nói mặc áo đỏ)
 Thạch Sanh mới chạy lại dòm.
 Thấy nàng Công Chúa đỏ lòm bay qua.

Những câu về này rất được phổ biến trong dân gian, nhất là tại miền Nam Việt Nam, nhưng Ngọc đã khéo thêm thắt vào để làm thành một bài thơ với đầy đủ ý nghĩa. Nó cũng nói lên tính lém lỉnh và tài chơi chữ của tác giả.

Tái trong tái ngoài

Đi ăn phở ở Hawaii.
 Chủ nhân đến hỏi: "Tái ngoài tái trong"?
 Phân vân khách tự hỏi lòng.
 Phở đâu có món tái trong tái ngoài?
 Mình ăn Phở Bắc dài dài.
 Làm gì có phở tái ngoài tái trong!
 Miền Nam, miền Bắc, miền Trung.
 Chưa nghe ai nói tái trong tái ngoài.
 Cho là câu chuyện khôi hài.

Vẫn gọi: "Tô lớn. Tái ngoài tái trong."
 Chủ nhân có vẻ hài lòng,
 Bưng ra tô phở... tái trong tái ngoài.
 Khách nhìn tô phở thờ dài.
 Vì vẫn chưa hiểu tái ngoài tái trong.
 Hỏi ra chắc cũng mất công.
 Ai giải thích được tái trong tái ngoài.
 Nhưng mà cứ nghĩ ngợi hoài.
 Ai bày ra món tái ngoài tái trong.
 Nghĩ lui nghĩ tới lòng dzòng.
 Quẩn quanh cũng chuyện tái trong tái ngoài.
 Chuyện thì chẳng có chi dài.
 Nhưng mà... ghét chữ: "Tái ngoài tái trong".
 Khi ăn tô phở đã xong.
 Về nhà ngủ mơ... "Tái trong tái ngoài".

Honolulu, mùa xuân 97

Trải qua mấy mươi năm, từ ngày rời gia đình, bỏ xóm làng ở Thanh Hóa để vào Nam lánh nạn Cộng Sản, rồi lại chạy nạn Cộng Sản sang Mỹ. Ngọc đã làm rất nhiều bài thơ. Gần đây, Ngọc đã góp nhặt và gạn lọc thành một tập thơ gồm 40 bài dưới nhan đề "Ngậm Ngùi" - có lẽ sẽ xuất bản nay mai - phơi trải nỗi lòng người trai Việt Nam vì nghịch cảnh phải sống nơi viễn xứ mà lòng luôn hướng về quê hương, về họ hàng thân thuộc và mong ước gởi gắm cũng như nuôi dưỡng tình cảm này nơi các con mình, mong chúng sẽ thay mình làm được cái gì cho quê hương Việt Nam sau này?

Tuy đại ý tập thơ có vẻ quá quen thuộc với chúng ta, nhưng dưới ngòi bút khéo léo và qua nhận xét sâu sắc của tác giả, những tình cảm dạt dào phơi trải qua toàn tập thơ đưa người đọc từ hứng thú này sang cảm xúc khác tùy theo hoàn cảnh của mỗi người.

Qua nhiều bài trong tập thơ này tôi có cảm tưởng như tác giả đã mô tả tâm sự của chính tôi: Tâm sự mà tôi cảm biết từ thâm tâm nhưng chưa kết thành lời. Do đó tôi tin rằng tập thơ Ngậm Ngùi phải gởi cảm cho rất nhiều người mà tác giả gọi là... Đồng điệu.

Tôi sẽ xin trích giới thiệu quý Ái Hữu vài bài mà tôi thích nhất trong tập thơ Ngậm Ngùi vào một dịp sau.